

پيغمبر -صلى الله عليه وسلم- دەرچوو بۆ پارانه وه بۆئوهى خوای گهوره باران بارينيت، پرووی له قیبله کرد ونزای کرد، وجهه کهى پيچهوانه کرده وه، وپاشان دوو پرکات نوپژى کرد، وبه دهنگى ئاشکرا قورئانى خویند

له عبداللهى كورى زهید كورى عاسیمی مازنیه وه -پهزای خوای لیئیت- ده لیت: «پیغمبر -صلى الله عليه وسلم- دەرچوو بۆ پارانه وه بۆئوهى خوای گهوره باران بارينيت، پرووی له قیبله کرد ونزای کرد، وجهه کهى پيچهوانه کرده وه، وپاشان دوو پرکات نوپژى کرد، وبه دهنگى ئاشکرا قورئانى خویند»، وله گپرانه وه یه کدا: «دەرچوو به رهو (موسه ل)». * (شوپنیکه -خاکیکى فراوانه- مسولمانان نوپژى جهژن ونوپژه بارانه ی تیدا (ئه نجامده دن له دهره وه ی مزگه وته کان [صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

خوای گهوره به نده کانی تاقیده کاته وه به ناخوشیه کان؛ بۆئوهى نزا بکن ولى پيارته وه وىادى بکن، کاتیک زهوى وشک بوو له سه رده مى پیغمبر -صلى الله عليه وسلم-، خه لکی دەرچوون به رهو موسه ل* که له شوپنیکى چۆلدايه له دهره وه ی مه دینه، بۆئوهى پیغمبر -صلى الله عليه وسلم- نوپژ بکات وىادى خودا بکات وله پهروه دگار پيارته وه بۆئوهى باران بارينيت، وئه مپش نزیکتره له حاله تى دهرپرینی هه ژاری وپووستی به رامبر خوای گهوره -سبحانه وتعالى-، بۆه پیغمبر -صلى الله عليه وسلم- پرووی له قیبله کرد بۆئوهى نزا بکات وئه م ناخوشیه له سه ر مسولمانان نه مینیت. وه کو هیوايه ک به وه ی که ئه م ناره حه تیه لایچیت وباران بارینت و وشکه سالی نه مینیت؛ جله کهى پيچهوانه کرده وه، وپاشان دوو پرکات نوپژى (نوپژه بارانه ی : صلاة الإستسقاء) ی بۆیان ئه نجامدا وبه ئاشکرا قورئانى خویند وپارایه وه له خوای گهوره .

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5274>

